

ønske, at Pengene kom Arbejderne til gode, at der kunde bygges Sømandshjem for dem, kan man nu ikke knytte nye Betingelser til Summernes Frigivelse. Dertil kommer, at det vilde være ganske urimeligt, om de 11 Selskaber, det her drejer sig om, skulde bære hele Byrden ved Opførelsen af det omtalte Sømandshjem. Hvis det var hele den danske Handelsflaade, som havde Krav paa disse 26 Mill. Kr., laa Landet noget anderledes, men det er kun 11 Selskaber, som staar tilbage, og som i saa Fald — rent tilfældigt — vilde komme til at udrede Omkostningerne ved saadanne velgørende Foranstaltninger.

Det ærede Medlem udtalte endelig Ønske om Udvalgsbehandling, og det er jo Skik og Brug, at man ikke modsætter sig et saadant Ønske. Det skal jeg da heller ikke gøre, men jeg skal være villig til at give Udvalget alle Oplysninger, som man maatte ønske. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at jeg skal bestræbe mig for at svare paa alt, hvad der bliver spurgt om. Dog maatte jeg maaske udtale Ønske om, at det bliver en meget hurtig Udvalgsbehandling.

Maegaard: Jeg er fremdeles enig med det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes). Disse Forhold ligger saa klart, at jeg for mit Vedkommende udmærket godt kunde stemme for Lovforslaget med det samme. Jeg ønsker absolut ikke, at der nedsettes Udvalg, men paa den anden Side vil vi ikke, som jeg udtalte, da jeg før havde Ordet, hvis det ønskes fra anden Side, modsætte os Udvalgsbehandling. Jeg vilde dog meget beklage det, hvis Udvalgsbehandlingen skulde medføre, at Lovforslagets Fremme forhales unødigt, og jeg kan ikke se rettere end, at de Oplysninger, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) ønskede tilvejebragt gennem en Udvalgsbehandling, kun i meget ringe Grad har med Lovforslagets Hensigt at gøre, og at deres Fremskaffelse kun vil bidrage til at forhale — saadan ser jeg paa det — den endelige Vedtagelse.

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds mente, at man i de Kapitaler, der her er Tale om at frigive, burde fradrage en vis Procent. Ligesom man var udsat for et saadant Fradrag, naar man havde sit Hus brandforsikret, mente det ærede Medlem, at det samme kunde praktiseres i dette Tilfælde. Jeg forstaaer ikke det ærede Medlems Sammenstillen af disse to Forhold. Et Brandassuranceselskab har jo nemlig Statutter, som berettiger Sel-

skabet til dette Fradrag, men her eksisterer ikke lignende Statutter, og man er derfor lige saa lidt berettiget til at fradrage en eller anden Procent — 5 eller 10 pCt. —, som man er berettiget til at beholde hele Beløbet. Paa samme Maade forholder det sig med at tage en vis Del af Summer til Bygning af en Isbryder. Jeg vil gerne understrege den højtærede Handelsministers Udtalelse herom ved at sige, at der vist i og for sig ikke teoretisk var noget at indvende imod, at den samlede danske Handelsflaade kom til at bidrage til, at vort Isbrydervæsen, om jeg maa benytte det Udtryk, blev bedre udviklet, men det vilde være ganske uberettiget at paalægge enkelte Selskaber Udgifter til dette Formaal, enkelte Selskaber, som paa Grund af Forholdene ikke har faaet deres Kapitaler løsgivet, medens andre Selskaber, som tidligere har været under de samme Vilkaar, af Handelsministeriet har faaet deres Kapital frigivet. Jeg kan derfor ikke tænke mig, at de Ønsker, det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) her har fremsat, Ønsker, som vedkommende kunde tænke sig opfyldt gennem en Udvalgsbehandling, skulde blive efterkommet, og jeg vil gerne sige paa nærværende Tidspunkt, at ihvorvel jeg i og for sig kan have Sympati for disse Ønsker, kan jeg ikke have Sympati for dem, saaledes som de her ønskes gennemført; thi Grundlaget derfor foreligger ikke.

Jeg vil, som sagt, ikke fraraade Udvalgsnedsættelse, men jeg vil meget henstille, at en Udvalgsbehandling bliver kort, og at man ikke gennem den unødigt forhaler Lovforslagets Fremme.

Nina Bang: Til den ærede Ordfører for de Konservative (Green) vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at det overrasker mig noget at høre netop det ærede Medlem saa stærkt gøre gældende, at saadanne Aktieselskabsmidler er private Folks Penge, og at man ikke kan røre ved andre Folks Penge. Disse store Millionbeløb, som Skibsfarten tog ind under Krigen, er jo skaffet til Veje ved Søarbejdernes heltedemodige Arbejde og skaffet til Veje ved Statsforanstaltninger, ved Forhandlinger, som Staten har ført med andre Lande. Det er derfor for min Opfattelse ganske uforstaaeligt, at disse Millioner skulde betragtes blot som andre Folks Penge.

Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) udtalte, at en Krisetid krævede ikke de samme Indgreb som en Krig. For min Opfattelse er en Krise at betragte som en Krigstilstand paa det økonomiske Om-